nếu hôm nay dì Miên không tình cờ gợi lại. Và tôi cũng không thể ngờ nạn nhân năm nào của tôi lại sắp sửa khăn gói về đây và điều đó khiến tôi cực kỳ lúng túng.

Tôi ngồi cả buổi bên bờ suối, hết thở vắn lại than dài, lòng chỉ mong cho chị Ngà bị té xe hay va đầu phải tảng đá, gốc cây nào đó để trí nhớ lộn tùng phèo mà quên tuốt tuột chuyện đó đi.